U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **N. C. L.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem, Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 11. 2006, č. j. 60 Az 118/2005 - 38,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2005, č. j. OAM-796/LE-B01-B02-2005, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, protože z postupu žadatele bylo patrné, že žádost o udělení azylu podal s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění.

Krajský soud v Plzni shora označeným rozsudkem žalobu zamítl a současně rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku stěžovatel podal kasační stížnost. Krajský soud v Plzni ji Nejvyššímu správnímu soudu předložil k rozhodnutí se stanoviskem, že se jedná o kasační stížnost podanou opožděně.

Ze spisu Krajského soudu v Plzni vyplývá, že písemnost obsahující napadený rozsudek tohoto soudu, v němž stěžovatel byl řádně poučen o možnosti podat kasační stížnosti do dvou týdnů ode dne jeho doručení, stěžovatel – jak vyplývá ze záznamu na doručence, který je stvrzen stěžovatelovým podpisem – osobně převzal dne 20. 12. 2006.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. platí, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byla v projednávané věci středa 20. 12. 2006 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byla potom středa 3. 1. 2007. Tento den se totiž svým označením – středa – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být podání (kasační stížnost) odesláno s účinky zachování lhůty. Podle záznamu (otisku podacího razítka) pošty na obálce, v níž bylo podání (kasační stížnost) Krajskému soudu v Plzni doručeno, byla zásilka podána k poštovní přepravě až dne 4. 1. 2007. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, která skončila ve středu 3. 1. 2007. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti je patrna i z data jejího sepsání – dne 4. 1. 2007. Nezbývá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu